

NORGES HØYESTERETT

Den 4. februar 2009 avsa Høyesterett dom i

HR-2009-00302-A, (sak nr. 2008/1550), straffesak, anke over dom,

I.

A

(advokat Tore Angen)

mot

Den offentlige påtalemyndighet

(kst. statsadvokat Tom Bertil Eriksen)

II.

B

(advokat Berit Reiss-Andersen)

mot

Den offentlige påtalemyndighet

(kst. statsadvokat Tom Bertil Eriksen)

III.

C

(advokat Dan Erik Kjellnø – til prøve)

mot

Den offentlige påtalemyndighet

(kst. statsadvokat Tom Bertil Eriksen)

IV.

D

(advokat John Christian Elden)

mot

Den offentlige påtalemyndighet

(kst. statsadvokat Tom Bertil Eriksen)

S T E M M E G I V N I N G :

- (1) Dommer **Stabel**: Saken gjelder lovanvendelse og straffutmåling ved domfellelse etter straffeloven § 276b jf. § 276a – grov korrupsjon – særlig betydningen av at det ikke er påvist noe motiv om motytelse hos den som ga ytelsen. Saken reiser også spørsmål om lagmannsrettens kompetanse ved ny behandling i en sak der lagrettens kjennelse er satt til side etter straffeprosessloven § 376a.
- (2) A, B, C og D ble ved Rana tingretts dom 27. september 2007 dømt for overtredelser av straffeloven § 276b første ledd jf. annet ledd jf. § 276a første ledd. For A gjaldt domfellelsen § 276a første ledd bokstav a. C og D ble dømt for medvirkning etter samme bestemmelse. B ble dømt for overtredelse av bestemmelsens første ledd bokstav b.
- (3) Domfellelsene omfattet også bedrageri og overtredelser av merverdiavgiftsloven, regnskapsloven, bokføringsloven og ligningsloven. A ble dømt til fengsel i tre år, B til fengsel i ett år og tre måneder og C og D begge til fengsel i ti måneder. Domsslutningen fremgår av lagmannsrettens dom. En femte person, E, ble dømt for bedrageri og overtredelse av ligningsloven og merverdiavgiftsloven, til fengsel i 60 dager.
- (4) Alle innga fullstendig anke til Hålogaland lagmannsrett, som bare henviste spørsmålet om overtredelse av straffeloven § 276b jf. § 276a – korrupsjonsbestemmelsene. Statsadvokatene i Nordland utferdiget ny tiltale mot de fire for grov korrupsjon.
- (5) Ankeforhandling med lagrette ble holdt 11. til 15. februar 2008. Lagretten svarte nei på spørsmålet om de tiltalte var skyldige i korrupsjon. Tilleggsspørsmålet om grov korrupsjon ble derfor ikke besvart. Lagrettens svar var i samsvar med lagmannens protokollerte rettsbelæring, som gikk ut på at de tiltaltes forhold ikke ble rammet av korrupsjonsbestemmelsen. Lagrettens kjennelse ble godtatt av fagdommerne, som deretter besluttet at det skulle stilles nye spørsmål.
- (6) Retten ble satt på ny 20. februar, og lagretten fikk utdelt spørsmålsskrift med spørsmål og tilleggsspørsmål etter straffeloven § 275 jf. § 276 om grov utroskap. Også dette spørsmålet ble besvart med nei. Lagmannsrettens fagdommere fant enstemmig at de fire tiltalte utvilsomt var skyldige, og besluttet at saken skulle behandles på nytt for meddomsrett og med andre dommere, jf. straffeprosessloven § 376a.
- (7) Det oppsto kort tid etter spørsmål om hvordan saken skulle behandles videre. Forsvarerne hevdet at spørsmålet om korrupsjon var endelig avgjort ved lagrettens kjennelse, og at det ikke var adgang til å domfelle for korrupsjon når lagmannsretten nå skulle behandle saken på ny i stor meddomsrett. Påtalemyndigheten mente at det var "saken" som sådan som skulle behandles på nytt, og at det innebar at saken skulle behandles slik den sto ved starten av første behandling.
- (8) I brev av 14. april 2008 uttalte lagmannsretten at hele saken skulle underlegges en fullstendig ny behandling. Statsadvokatene i Nordland tok 21. april 2008 ut ny tiltale mot A, C og D for overtredelse av straffeloven § 276b første ledd jf. annet ledd jf. § 276a første ledd bokstav a jf. tredje ledd og mot B for overtredelse av straffeloven § 276b første ledd jf. annet ledd jf. § 276a første ledd bokstav b.
- (9) Hålogaland lagmannsrett fant i dom 25. august 2008 A og B skyldige i grov korrupsjon. C og D ble funnet skyldige i medvirkning til grov korrupsjon. For dette og for det de

rettskraftig var dømt for i Rana tingrett, ble straffen for A satt til fengsel i to år og for B til fengsel i ett år og tre måneder. C og D ble begge dømt til fengsel i åtte måneder. Dommen har slik domsslutning:

- ”1. **A, født 9. januar 1955, dømmes for overtredelse av straffeloven § 276 b første ledd jf. annet ledd, jf. § 276 a første ledd a, sammenholdt med de forhold som er rettskraftig avgjort ved Rana tingretts dom av 27. september 2007, jf. straffeloven § 62, til fengsel i 2 – to – år. Til fradrag i straffen kommer 7 – sju – dager for utholdt varetekt.**
2. **B, født 3. oktober 1955, dømmes for overtredelse av straffeloven § 276 b første ledd jf. annet ledd, jf. § 276 a første ledd b, sammenholdt med de forhold som er rettskraftig avgjort ved Rana tingretts dom av 27. september 2007, jf. straffeloven § 62, til fengsel i 1 – ett – år og 3 – tre – måneder. Til fradrag i straffen kommer 8 – åtte – dager for utholdt varetekt.**
3. **C, født 9. mars 1953, dømmes for overtredelse av straffeloven § 276 b første ledd jf. annet ledd, jf. § 276 a første ledd a, sammenholdt med de forhold som er rettskraftig avgjort ved Rana tingretts dom av 27. september 2007, jf. straffeloven § 62, til fengsel i 8 – åtte – måneder.**
4. **D, født 11. februar 1972, dømmes for overtredelse av straffeloven § 276 b første ledd jf. annet ledd, jf. § 276 a første ledd a, sammenholdt med de forhold som er rettskraftig avgjort ved Rana tingretts dom av 27. september 2007, jf. straffeloven § 62, til fengsel i 8 – åtte – måneder.”**

- (10) De domfelte har anket til Høyesterett over ulike sider ved lagmannsrettens saksbehandling, lovanvendelsen og straffutmålingen. Høyesteretts ankeutvalg tillot ankene over lovanvendelsen og straffutmålingen fremmet. Saksbehandlingsankene ble tillatt fremmet for spørsmålet om lagmannsrettens kompetanse.
- (11) *Jeg er kommet til at ankene ikke fører frem.*
- (12) Jeg behandler ankene over saksbehandlingen først. De domfelte gjør gjeldende at den nye lagmannsretten, etter at lagretten hadde svart nei på spørsmålet om korrupsjon, uten at denne kjennelsen ble satt til side av fagdommerne, ikke kunne behandle spørsmålet om overtredelse av straffeloven § 276a og § 276b.
- (13) Den opprinnelige tiltalebeslutningen for lagmannsretten gjaldt ett straffbart forhold, grov korrupsjon.
- (14) Etter straffeprosessloven § 38 er det alminnelige utgangspunktet at retten ikke kan gå utenfor det forhold tiltalen gjelder. Den er imidlertid ikke bundet av den nærmere beskrivelse med hensyn til tid, sted og andre omstendigheter. Innenfor denne rammen står retten – med visse modifikasjoner – fritt til å anvende et annet straffebud enn i tiltalen. I saker med lagrette er det forhold tiltalen gjelder, rammen for spørsmålene til lagretten, jf. straffeprosessloven § 364.
- (15) Etter straffeprosessloven § 376a kan lagmannsrettens dommere sette en frifinnende kjennelse fra lagretten til side dersom de finner det utvilsomt at den tiltalte er skyldig. Saken skal da behandles på ny for andre dommere ved lagmannsretten som meddomsrett. Etter annet ledd kan beslutningen, dersom saken omfatter flere lovbrudd eller flere tiltalte, begrenses til enkelte lovbrudd eller enkelte tiltalte. Tilsvarende kan det besluttes at ”andre

punkter” i tiltalen enn ”de punkter i tiltalen” som er besluttet behandlet på ny, skal tas med ved den nye behandling.

- (16) Ordlyden i bestemmelsen taler i retning av at lagmannsretten ved den nye behandlingen skal treffe ny avgjørelse hva angår det aktuelle tiltalepunktet, og at den da er ubundet av de svar lagretten tidligere har gitt på spørsmål knyttet til dette punktet i tiltalen.
- (17) Det samme tilsier systemet for ankebehandling med lagrette i straffeprosessloven kapittel 24. Etter § 375 kan retten inntil dom er avsagt, beslutte å forandre spørsmålene eller stille nye spørsmål. Dette skjer etter at lagretten på forhånd har besvart spørsmål om det samme tiltalepunktet. Først når alle spørsmål er stilt og besvart, treffer lagmannsretten sin beslutning, enten ved å avsi frifinnende eller fellende dom etter straffeprosessloven § 376 eller § 376b, eller ved å beslutte at saken skal behandles på ny for andre dommere etter § 376a eller § 376c.
- (18) Det er således ikke lovens ordning at fagdommerne tar stilling til spørsmålet om ny behandling så lenge adgangen til å forandre spørsmålene eller stille nye spørsmål, fortsatt er til stede. Spørsmålet om å sette lagrettens kjennelse til side, vurderes på bakgrunn av det som blir det endelige svaret for det aktuelle tiltalepunktet.
- (19) I vår sak ble det stilt nye spørsmål etter at lagretten først hadde svart nei på spørsmål om korrupsjon. Selv om fagdommerne umiddelbart protokollerte at de godtok lagrettens svar, fikk dette følgelig ingen betydning for lagmannsrettens kompetanse ved en etterfølgende ny behandling av saken.
- (20) Min konklusjon er derfor at det ikke har skjedd noen saksbehandlingsfeil.
- (21) Jeg går så over til ankene over lovanvendelsen. De domfelte har her gjort gjeldende at lagmannsretten har tolket straffeloven § 276a feil, når den har lagt til grunn at det ikke er et vilkår etter denne bestemmelsen at den som yter en urettmessig fordel, må få eller ha en forventning om å få, en motytelse.
- (22) A var administrerende direktør i konsernet X ASA og styreleder i datterselskapet XY AS, der han tidligere hadde vært direktør. Han fikk sin venn B, i dennes egenskap av administrerende direktør i entreprenørselskapet Z AS, med på en rekke transaksjoner, som samlet sett innebar at XY AS finansierte As private erverv av en hestevogn til en verdi av 1 375 000 kroner. Transaksjonene ble gjennomført og skjult med hjelp av to ansatte i XY AS – administrerende direktør/daglig leder C og økonomisjef D.
- (23) Om transaksjonene heter det i lagmannsrettens dom:

”A inngikk høsten 2004/vinteren 2005 muntlig avtale om kjøp av en spesialinnredet hestevogn med boligfasiliteter med firma E AS. Hestevognen bestilte A, som var meget hesteinteressert og selv eide tre hester, til privat bruk. Vognen ble bygget i Canada. Leveringstidspunktet var ikke endelig fastlagt.

A hadde i forbindelse med kjøpet tatt opp med blant andre finansdirektør F i X ASA muligheten for at X ASA kjøpte vognen og leide den ut til A. Dette ble fra selskapets side ansett som uaktuelt. A ønsket selv ikke å ta opp et ordinært lån i konsernet.

A inngikk avtale med B i Z AS, om at kjøpet kunne finansieres av dette selskapet. B krevde at det ble stilt en form for sikkerhet, garanti eller lignende for finansieringen.

A og B hadde den 22. juni 2005 et møte på kontoret hos XY AS, der også C og D deltok. På grunnlag av det man der ble enig om, fakturerte B på vegne av Z AS XY AS for 'Brakkerigg i henhold til avtale' i juli. I desember fakturerte B for 'Ekstraarbeid slaggsenger'. Z AS hadde tidligere i 2005 utført arbeid knyttet til slaggsenger under sitt prosjekt 5324 'XY – Vegger v/slaggsenger'. B var av C og D blitt orientert om at det var gjenstående midler på denne vedlikeholdsposten.

Fakturaene ble betalt av XY AS, ved at C og D attesterte og anviste beløpene.

Hestevognen ble i desember 2005 levert til A, som fikk den registrert i eget navn, mens B på vegne av Z AS betalte fakturaen fra E. E hadde etter instruks fra B endret den opprinnelige fakturateksten til 'Brakkerigg levert XY'. Ved levering kostet vognen 1 375 000 kroner. B, C og D undertegnet samtidig også en fiktiv kontrakt etter NS 3430 om utleie av brakkerigg og rett for byggherren til å overta den.

De fiktive fakturaene ble bokført i selskapenes regnskaper og tatt med i selskapenes merverdioppgaver. B opprettet også eget prosjekt 5302 Brakkerigg XY, der de betalte fakturaene ble ført. I årsregnskapet for Z AS ble den fiktive brakkeriggen ført som en av selskapets eiendeler med avskrivning over fire år.

Forholdet ble avdekket våren 2006 av revisor i Z AS. Revisor fratrådte og forholdet ble innrapportert til Økokrim. De foretatte transaksjoner ble senere reversert og A tok opp lån for å finansiere kjøpet."

- (24) Lagmannsretten la til grunn at verken B personlig eller Z AS hadde fått løfte om eller mottok noe vederlag for bidraget, heller ikke som honorering for tidligere forretningssamarbeid. Lagmannsretten viste til at også ren smøring – uten forventning om motytelse – etter forarbeidene fanges opp av bestemmelsene i straffeloven § 276a jf. § 276b. Lagmannsretten fant det "nærliggende å se Bs bidrag som en form for strategisk posisjonering av Z AS i forhold til X-systemet, i kombinasjon med en vennetjeneste overfor A".
- (25) Etter mitt syn har lagmannsretten med dette ikke bygget på en uriktig lovforståelse.
- (26) I straffeloven § 276a første ledd heter det at den straffes for korrupsjon som:
- "a) for seg eller andre krever, mottar eller aksepterer et tilbud om en utilbørlig fordel i anledning av stilling, verv eller oppdrag, eller
 - b) gir eller tilbyr noen en utilbørlig fordel i anledning av stilling, verv eller oppdrag."
- (27) Slik bokstav b er utformet, er det ikke noe uttrykkelig krav om at giveren får eller forventer en motytelse. Spørsmålet er om et slikt vilkår kan innfortolkes ut fra formålet med reglene og den vanlige oppfatning av begrepet korrupsjon, slik de domfelte hevder.
- (28) Straffelovrådet, som forberedte de nye bestemmelsene, hadde med i sitt lovutkast til det som ble bokstav b – om såkalt aktiv korrupsjon eller bestikkelser – tilføysen "for å oppnå en ytelse for seg eller andre". Jeg viser til NOU 2002: 22 side 55. I spesialmotivene til bestemmelsen ble det bare sagt at lovteksten her presiserer at ytelsen ikke trenger å være til fordel for den som yter bestikkelsen, noe som også ble antatt å være gjeldende rett.

- (29) I departementets lovforslag ble den nevnte tilføyelsen tatt ut. Jeg viser til Ot.prp. nr. 78 (2002–2003) side 34, der det heter:

”Når den aktive bestikker gir noen en utilbørlig fordel i anledning av vedkommendes stilling, verv eller oppdrag, skyldes dette normalt et ønske om å oppnå noe for seg selv eller andre. I Straffelovrådets utkast til ny § 276a annet ledd legges det opp til at den aktive bestikker bare kan straffes hvor bestikkelsen er gitt, tilbudt eller lovet noen ’for å oppnå en ytelse for seg eller andre’. Departementet anser det ikke nødvendig å innta et slikt krav i bestemmelsens ordlyd. På denne måten gjøres det klart at også rene tilfeller av ’smøring’ omfattes av straffebudet, dersom vilkårene for øvrig er oppfylt.”

- (30) Departementet sa også at Straffelovrådets forslag var egnet til å skape tvil om det kan reageres med straff overfor en utilbørlig belønning av noe den passive bestikker allerede har gjort eller unnlatt å gjøre. Slike etterfølgende belønninger så departementet som klart straffverdige. Dermed heter det:

”Også bevis hensyn taler for å utforme straffebudet på en måte som gjør at slike handlinger omfattes. Selv om en person utvilsomt har mottatt en utilbørlig fordel i anledning av sin stilling, et verv eller et oppdrag, kan det ofte være vanskelig å fremskaffe bevis for at det forelå et løfte eller et krav om dette allerede før vedkommende utførte sin motytelse. Ved den løsning som nå er valgt, vil det ikke være nødvendig å bevise eksistensen av et slikt forutgående krav eller løfte. Det er tilstrekkelig å bevise at den passive bestikker mottar fordelene i kraft av stillingen, vervet eller oppdraget.”

- (31) De domfelte gjør gjeldende at forarbeidene med dette må forstås slik at man med å fjerne tilføyelsen om formål bare har ment å åpne for straff i de to typetilfellene som er nevnt, smøring og etterfølgende belønning.

- (32) Når det gjelder smøring, heter det i NOU 2002: 22 på side 37:

”Korrupsjon dreier seg om smøring og bestikkelser i offentlig eller privat virksomhet. Motivet er som regel å oppnå særlige fordeler, hvilket fører til at det skjer brudd på rettslige krav eller etiske normer.”

- (33) ”Smøring” er på samme side omtalt som korrupsjon med indirekte belønning, hvor ytelsene og gjenytelsene først balanseres over lang tid, samtidig som de normer som brytes, ikke fremgår klart. Begrepet favner vidt og omfatter også situasjoner der spørsmålet om gjenytelser ikke behøver å være avklart på det tidspunktet ytelsen gis.

- (34) Jeg er enig i at hovedhensikten med å fjerne Straffelovrådets forslag om formål, var å åpne for straff i de to tilfellene departementet omtalte, og der det ble pekt på bevisvansker i forbindelse med etterfølgende belønning. Men endringen medførte samtidig at det i bestemmelsens objektive gjerningsinnhold ikke er noe krav om at den aktive bestikker tar sikte på å oppnå en fordel for seg eller andre. Jeg legger til grunn at dette har vært et villet standpunkt, idet en har forutsatt at den nødvendige avgrensning skal skje gjennom utilbørlighetskravet. I proposisjonen heter det om dette på side 55:”

”Formålet bak en ytelse vil stå sentralt i en utilbørlighetsvurdering. Dersom det lar seg bevise at fordelene var ment å påvirke den passive bestikkers utøvelse av en stilling, et verv eller et oppdrag, vil den normalt være utilbørlig. Dette forutsetter likevel at den passive bestikker forstod dette, eller i det minste holdt det for overveiende sannsynlig, jf. straffeloven §§ 40 første ledd og 42 første ledd.”

- (35) Mitt syn underbygges også av det som er sagt om tidspunktet for fullbyrdet forbrytelse ved overtredelse av § 276a bokstav b, jf. Ot.prp. nr. 78 side 57:

”Alternativet ’tilbyr’ kommer til anvendelse hvor den aktive bestikker tilbyr noen en fordel for å opptre på en bestemt måte, men også hvor han eller hun tilbyr noen en fordel som en gjenytelse for en handling eller en unnløstelse som allerede har funnet sted. I enkelte tilfeller kan det være vanskelig å knytte tilbudet opp mot en bestemt handling eller unnløstelse på den passive bestikkers side. Det kan for eksempel være at den aktive bestikker tilbyr noen en pengesum, uten at det fremgår klart hvorvidt dette forutsetter at det skal ytes noe til gjengjeld. Dersom tilbudet gjelder en utilbørlig fordel og rettes til noen i anledning av stilling, verv eller oppdrag, vil også slike forsøk på å ’smøre’ den passive bestikker kunne gi grunnlag for straff etter første ledd bokstav b. Den aktive bestikker kan også straffes selv om han ikke hadde til hensikt å følge opp tilbudet ved å gi den passive bestikker en utilbørlig fordel.”

- (36) Jeg leser dette slik at den aktive bestikker kan dømmes for ”smøring” uten at det konkret kan legges til grunn en forventning om gjenytelser. Men selv om departementet ønsket å få med tilfelle der det er noe uklart om handlingen tar sikte på en gjenytelse – ”uten at det fremgår klart” – omtales også dette som ”forsøk på å ’smøre’ den passive bestikker”. Slik jeg forstår det, tas det ikke direkte avstand fra at en forventning om en gjenytelse er kjernen i korrupsjon fra den aktive bestikkers side. Det er påvirkningsmomentet i alle dens former en ønsker å ramme ved straffebestemmelsene for aktiv korrupsjon.
- (37) Domfellelse for korrupsjon er svært alvorlig. Strafferammen er høy, og den samfunnsmessige fordømmelse er sterk. Svært ofte medfører det tap av stilling. Det kan etter mitt syn bare være i svært spesielle tilfelle at det er grunn til å dømme etter korrupsjonsbestemmelsen dersom en må se helt bort fra at det foreligger et påvirkningsmoment. Vurderingen av dette kan være vanskelig. Hva som konkret finnes å være utilbørlig, vil et stykke på vei kunne avhenge av hva som er alminnelig akseptert i bransjen, og hvorvidt ytelsen skjer i full åpenhet eller forsøkes skjult.
- (38) På generelt grunnlag er jeg imidlertid enig med lagmannsretten i at loven ikke utelukker at også den som gir eller tilbyr en utilbørlig fordel i anledning av stilling, verv eller oppdrag uten påviselig motiv, kan bli dømt for korrupsjon. Spørsmålet kommer ikke på spissen i vår sak, idet lagmannsretten har lagt til grunn at Bs ytelse var smøring i form av strategisk posisjonering av Z AS i forhold til X-systemet.
- (39) Jeg er enig med lagmannsretten i at forholdet rammes av straffeloven § 276a. De domfelte har ikke bestridt at forholdene i saken i så fall tilsier at § 276b også kommer til anvendelse. Dette er jeg enig i.
- (40) Ankene over lovanvendelsen fører derfor ikke frem, og jeg går over til å se på straffutmålingen.
- (41) Når det gjelder A, går det frem av det jeg har sagt tidligere, at det var han som tok initiativet til, og som først og fremst nøt godt av arrangementet. Arrangementet gikk ut på at selskapet der han var styreformann, til slutt ble sittende med regningen for hans private hestevognkjøp. I tillegg ga Z AS ham en ikke ubetydelig kreditt. I sin bevisvurdering la lagmannsretten til grunn at det som opprinnelig kunne ha vært ment som en kortsiktig mellomfinansiering og likviditetsavlastning, ble et langvarig og tildekket forhold. A ble eier av en verdifull luksusgjenstand uten å betale for den, og han forpliktet seg heller ikke

til å betale noe. Han benyttet seg av lojale medarbeidere og bekjente, som dermed er trukket inn i saken.

- (42) For dette og de rettskraftige overtredelsene av merverdiavgiftsloven mv., som etter lagmannsrettens oppfatning i seg selv kvalifiserte til ubetinget fengsel i 90 dager, utmålte lagmannsretten en samlet fengselsstraff på to år. Jeg finner ikke grunn til å fravike dette.
- (43) B har hatt en sentral rolle i gjennomføringen av arrangementet gjennom utstedelse av falske fakturaer, fiktiv avtale om utleie og uriktig regnskapsføring, og har dermed bidratt til å skjule det lovstridige opplegget. Han, eller hans selskap, har imidlertid – ut over kreditten som ble ytt – ikke bidratt med økonomiske overføringer, og har heller ikke hatt noen nytte av arrangementet, ut over en strategisk posisjonering overfor X-systemet. Lagmannsretten satte straffen, sammen med de overtredelsene han rettskraftig er dømt for, til fengsel i ett år og tre måneder. Disse overtredelsene omfattet blant annet et uberettiget krav om fradrag for inngående merverdiavgift på til sammen 275 000 kroner. Jeg er, etter en samlet vurdering, kommet til at det ikke er grunnlag for å sette straffen ned.
- (44) C og D er begge dømt for medvirkning til grov korrupsjon, og har hatt mindre sentrale roller. De har ikke hatt noe direkte utbytte av arrangementet. På den annen side har de begge hatt ansvarlige og høye stillinger i XY AS, og de har begge grovt krenket sine plikter overfor dette selskapet. Transaksjonene hadde ikke vært mulige uten deres medvirkning. Lagmannsretten satte straffen for begge, inklusive de rettskraftig avgjorte forholdene, til fengsel i åtte måneder. Disse forholdene omfattet blant annet krav om uberettiget fradrag for merverdiavgift på 79 375 kroner og uberettiget ligningsfradrag på 317 500 kroner. Jeg er kommet til at den utmålte straffen bør bli stående.
- (45) Jeg stemmer for denne

D O M :

Ankene forkastes.

(46)	Dommer Coward:	Jeg er i det vesentlige og i resultatet enig med førstvoterende.
(47)	Dommer Flock:	Likeså.
(48)	Dommer Øie:	Likeså.
(49)	Dommer Gussgard:	Likeså.

(50) Etter stemmegivningen avsa Høyesterett denne

D O M :

Ankene forkastes.

Riktig utskrift bekreftes: